

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 266. Torneamenta quid sint & quotuplicia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

ente ex homicidio & mutilatione illicitis, non tantum casuali & ob defensionem sui cum excessu inculpata tutelæ, sed etiam directè voluntariè intento, occulto tamen, vi specialium privilegiorum ipsis per varios Pontifices concessorum testantur. Rodri. Tom. 1. 99. regul. 9. 24. a. 12. Mirand. in man. Tom. 2. 9. 8. conclus. Portel. in dub. regular. v. dispensare. n. 8. Donat. Tom. 2. rr. 11. 9. 9. & seq. Pelliz. p. 1. rr. 10. c. 20. 9. 24. & seq. quos refert Reiffenst. b. t. n. 228. sic Castrop. l. c. n. 4. ait, concessam Prælati Ordinum mendicantium facultatem in omnibus irregularitatibus in foro conscientie, modò procedant ex delicto, quod notorium non est, ut constat ex Compend. privileg. Societat. v. dispensatio. §. 5. & 6. quæ potestas reservatur in Societate ejusdem Præpositi Generali, & quibus ipse commiserit. Circa quod notandum, cum Laym. cit. c. 12. n. 4. quod, si facultas dispensandi concessa regularibus tantum, pro foro conscientie eà non facile uti debeant, si factum sit notorium; siquidem in foro externo talem dispensationem Episcopi admittere non coguntur. Ceteros, quibus concessum privilegium dispensandi in omni irregularitate, excepto homicidio voluntario & bigamia, posse dispensare in irregularitate proveniente ex homicidio indirectè & imperfectè voluntario, & in eo, quod factum est causâ defensionis cum excessu inculpata tutelæ, uti & in proveniente ex homicidio justo, in milite Judice, accusatore, teste, &c. ob defectum lenitatis, asserunt Pirh. n. 130. Laym. l. c. n. 4. citatis Cajet. in sum. v. irregularitas. Armill. eod. v. n. 13. Hentiq. l. c. c. 17. n. 5. lu. R. Avil. l. c. f. s. du. 1. Rodriq. l. c. a. 8. quia nomine homicidii indispensabilis, id est, super cujus irregularitate dispensationem in omnibus privilegiis sibi reservare solet Papa, intelligitur homicidium voluntarium injustum, ita Laym. qui tamen addit, quod, si Clericus in bello justo pugnans propriâ manu occiderit, possit cum eo dispensare illum, qui privilegium dispensandi in omni irregularitate, excepto homicidio, habet; cum quo qualiter subsistat, quod paulò antè retuli ex Reiffenst. superiores regulares ex privilegio (intellige passim illis hodie concessio) dispensare posse in homicidio directè voluntariè intento, quod utique factum privatâ autoritatè injustum est, non video.

2. Dixi jam aliquoties, similia privilegia locum habere solum in homicidio occulto, sciendum est, homicidium, sicut & aliud delictum occultum dici

illud in ordine ad obtinendam dispensationem, quod probari nequit. Abb. in c. vestra de cohabit. Cler. & mul. n. 7. & Fagn. ibid. n. 45. Unde ad propositum adhuc esse, & dici homicidium occultum, etsi de eo quis diffamatus aut suspectus sit, si factum nemine præteate, vel uno tantum aut etiam pluribus, qui vel jure vel factò à ferendo contra delinquentem testimonio sunt impediti. Reiffenst. b. t. n. 230. quin imò in ordine ad dispensandum sufficienter dici homicidium occultum, quod licet factum coram pluribus, adeoque probari possit, non tamen pluribus quàm duobus, tribus aut quinque notum est, adeoque caret notorietate facti & juris, utpote de quo delinquens nec confessus, nec convictus, nec per sententiam aliquam declaratoriam criminis judicatus, ad propositum docent gl. in c. manifesta. 2. q. 1. absolute dicens, occultum dicitur, quod quinque sciunt, item Navar. l. c. n. 255. Sanch. de mat. l. 8. d. 34. n. 55. Franc. Leo in praxi S. penit. p. 2. c. 6. n. 6. Reiffenst. n. 231. affirmans plures graves Doctores id probabile censere, videnturque idem apud eundem tenere Barb. in Trid. l. c. c. 6. n. 6. allegans plures. Arg. cit. c. vestra. Porro homicidium occultum distingui à non deducto ad forum contentiosum, patet ex eo, quod deductum ad forum contentiosum dicatur illud solum, ut Barb. de off. & potest. Episc. alleg. 39. à n. 29. Dian. p. 4. rr. 2. resol. 93. Gavant. man. Prælat. v. absolutio. n. 12. Fetin. pr. crim. q. 10. n. 55. in fine, super quo ad Judicem jam delato, facta est litis contestatio, dum nimirum partes invicem contradicunt & contendunt in judicio, potest autem esse delictum non occultum, sed notorium & publicum, absque eo, quod non sit deductum ad forum contentiosum. Trid. verò prohibet non tantum dispensationem, quando homicidium delatum est ad forum contentiosum, sed etiam quando est aliunde notorium & publicum, quale, quia est & manet notorium, etiam notorietate juris, postquam in foro contentioso cognitum & judicatum de eo, non poterit Episcopus in irregularitate ex eo orta dispensare, ut probabilius videntur sentire Garc. l. c. n. 50. Gutt. l. c. c. 3. n. 10. Barb. l. c. n. 35. Bonac. l. c. d. 7. q. 5. p. 1. n. 6. Castrop. rr. 29. d. 6. p. 7. n. 13. quos citat & sequitur Reiffenst. n. 235. contra Laym. l. 1. rr. 3. p. 5. c. 9. n. 5. Sanch. l. 2. mor. c. 11. n. 2. & alios, docentes, posse Episcopum dispensare post litis contestationem, postquam lis jam finita est.

TITULUS XIII.

De Torneamentis.

Quest. 266. Torneamenta quid sint & quotuplicia?

R Esp. Torneamenta: Germanicè Thurnier, sunt nundinæ seu feriæ & hastiludia seu pugnæ equestres, quibus milites, vel ut superioribus sæculis frequentius fiebat, in Germania Nobiles equestri Ordinis ex condicio convenire & ad ostensionem virtutum, animositatis & tractandorum armorum peritiæ congregari solebant, ut sumitur ex c. 1. h. t. & refertur à Gonz. ibid. n. 5. duplicis ea sunt generis, seu duplici modo fieri solebant, nimirum vel temerè & ordinariè non sine mortis periculo hastis acutas cuspides præfixas habentibus aliisque armis ad infligenda vulnera expeditis, vel absque temeritate & mortis pe-

riculo, congregiendi hastis cuspidibus aliisque armis hebetatis, vel loriciis galeisque probe muniti.

Quest. 267. An & quenam torneamenta prohibita?

R Esp. Primò: Primi quidem generis jure ff. veteri l. qua actione. §. 4. ff. ad leg. Aquil. l. solent. ff. de aleator. permissa videbantur, ex post jure novo Codicis l. unic. c. de gladiator. ac præcipuè Jure Canonico c. 1. & 2. hoc tm. prohibita, idque propter cædes & animarum pericula, exinde frequenter evenire solita, ut dicitur cit. c. 1. unde detestabiles (intellige nundinæ seu feriæ) vocantur. Posterioris verò generis etsi prohibita quæque olim sub excommunicatione à Clem. V. Constitutione, quæ inci-